

# РЕШЕНИЕ

№ 3384

гр. София, 29.06.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,**  
в публично заседание на 28.05.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Даниела Гунева**

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8718** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 23/312/00973/3/01/04/02 от 27.06.2019 г., издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, с което е наложена финансова корекция в размер на 194 579,70 лв.

В жалбата са изложени аргументи за нищожност на оспорения акт, поради противоречие с влязло в сила съдебно решение. Моли се да бъде прогласена неговата нищожност. Алтернативно се моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява лично от управителя К. И., както и от адв. Д., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на ДФЗ – в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Съдът, като се запозна с представените и приети по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между [фирма] и ДФЗ е сключен договор за отпускане на финансова помощ по

мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. /ПРСР/, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/ №23/312/00973 /26.08.2011 г. по проект „Доизграждане на къща за гости за селски туризъм в [населено място], [община]. След сключване на договора за подпомагане е изплатена субсидията по него, като на бенефициера са извършени авансово плащане в размер на 98187,98лв. на 08.12.2011г., междинно плащане в размер на 86563,40лв. на 05.04.2013г. и окончателно плащане в размер на 9 828,32лв. на 06.12.2013г. или общата сума е 194 579,70лв.

При извършване в периода 27.04.2016г. - 16.05.2016г. на проверка на място след плащане по проект № 23/312/00973 от 08.09.2009г., както и след извършени допълнителни административни проверки е констатирано неизпълнение на задължения от [фирма], съгласно одобрения бизнес план с договор № 23/312/00973 от 26.08.2011г., а именно неизпълнение на т. 4.12 и т. 4.17 от договора и чл. 43 ал.1 т.1 и т.2 и чл. 46 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 312 “Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г.

1. От представените при проверката документи за период от 2 години и 8 месеца, от които 2 (две) пълни финансови години (2014 и 2015 години) е установено изпълнение на приходната част от бизнес плана въз основа на броя реализирани ношувки, в размер на 2,40% за 2014г. и 1,59% за 2015г. Усредненото изпълнение на бизнес плана за двете години е по-малко от 2%.

2. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е залегнало разкриване на 1 работно място за управленски и 1,5 работни места за производствен персонал. От представените при проверката на място документи за период от 2 години и 8 месеца, от които 2 (две) пълни финансови години (2014 и 2015 години) е установено, че през 2014г. не е създавано работно място, а през 2015г. е създадено 1 работно място. Следователно изпълнени са по-малко от 50% от заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост.

След извършени допълнителни административни проверки е установено, че и през следващите 2016, 2017, и 2018г. финансови години жалбоподателят няма наети лица по трудови договори, а единственото лице, което се осигурява е управителят на дружеството К. И. в качеството му на самоосигуряващо си лице.

3. От част „Обзавеждане на хотел“, позиция „Гардероби“ са одобрени и платени 3 броя, като при проверката на място са установени 2 броя.

Административният орган е развил мотиви по т.1, че съгласно определението, залегнало в §1 т. 19 от Допълнителните разпоредби на Наредба №29/11.08.2008г., при условията на която е сключен договорът за подпомагане, „Проект“ е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР“, т.е. включително и одобрения бизнес план, което е залегнало и в т.4.12 от Договор № 23/312/00973 от 26.08.2011г.

По т.2: Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 1 от Наредба №29/11.08.2008г. се подпомагат проекти, които допринасят за постигане целите на мярката, а именно „1. Насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони“.

По т.3: С точка 4.17 от договор за подпомагане № 23/312/00973 от 26.08.2011г., изрично писмено е вменено задължение: „В срок от 5 години от сключването на настоящия договор Ползвателят е длъжен: а/ да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение; б/ да не продава, дарява, преотстъпва ползването на активите - предмет на подпомагане, под каквато и да е форма, с изключение на случаите, когато това се изисква по закон". С чл. 43, ал.1 от Наредба №29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от ПРСР 2007г. - 2013г. е фиксирано: „За срок 5 години след сключване на договора за отпускане на финансова помощ ползвателят е длъжен: - да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение; - да не продава, дарява, преотстъпва ползването на активите - предмет на подпомагане, под каквато и да е форма, с изключение на случаите, когато това се изисква по закон“.

В резултат на анализ на констатациите от проверките, органът е заключил, че е налице над 98% изпълнение от страна на ползвателя на негови нормативни и договорни задължения, които съобразно критериите, регламентирани в чл. 46 ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. са квалифицирани като тежки нарушения на задълженията на ползвателя на помощта, включително и не постигане на основната цел на проекта: “насърчаване на растежа и създаване и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони“, което обуславя изискуемост на цялата изплатена по договора финансова помощ. Правните последици от това изпълнение рефлектират пряко върху подпомаганата дейност в нейната цялост, тъй като обезсмислят инвестицията, което при съобразяване на критерия “степен на изпълнението“ по смисъла на чл. 46 от Наредбата води до заключение за допуснато тежко нарушение от ползвателя. Отделно от изложеното е направена преценка за продължителността на изпълнението, като органът е приел, че по отношение на финансовите показатели то е устойчиво, тъй като е продължило две пълни финансови години, а за работните места и цели също, тъй като за период от 5 пълни финансови години не са разкрити залегналите в одобрения бизнес план работни места, респективно целта на мярката не е постигната. В заключение на направените констатации, органът е направил извод за приложимост на разпоредбата на чл. 63 от Регламент /ЕС/ 1306/2013г.

С оспореното решение, на [фирма] е наложена финансова корекция в размер 100% от размера на изплатената финансова помощ по договора, равняващи се на сумата от 194 579,70 лева.

По делото е изслушано и прието заключение на СТЕ, което съдът кредитира частично, като по отношение на въпрос № 4 заключението на вещото лице касае правни изводи и поради това не следва да се има предвид. Според заключението на експертизата по останалите въпроси:

Къщата е въведена в експлоатация на 23.08.2013 г. За обсъждания период от началото на нейната експлоатация до датата на проверката, който като продължителност е 2 г. и 8 месеца, заложените в бизнес план нощувки са както следва:

1-ва година - 1341 броя с приходи 48 704 лв.

2-ра година – 1491 броя с приходи 57 846.8 лв.

3-та година – 715 броя с приходи 30 358.50 лв.

Общо 3 547 нощувки за 136 909.30 лв.

Реализираните нощувки са:

1-ва година - 162 броя с приходи 2 958 лв.

2-ра година – 54 броя с приходи 1 332 лв.

3-та година – 126 броя с приходи 1 296 лв.

Общо 342 нощувки за 5 586 лв.

Заложените нощувки в бизнес плана и приходи от тях не отговарят на реализираните.

Не е налице цялостно изпълнение , а същото в количествено изражение е 9.6 % изпълнено, а в приходна отношение – 4% изпълнено.

По настоящото дело е приложено по адм. дело № 9439/2017 г. по описа на АССГ, III отделение, 11 състав, по което е оспорено Решение №23/312/00973/3/01/04/01 от 17.03.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ за налагане на [фирма] на финансова корекция в размер на 194 579,70 лв.

По делото е постановено Решение № 2802/25.04.2018 г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5914/18.04.2019 г. по адм. дело № 7523/2018 г. по описа на ВАС, IV отделение.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивен 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване по съдебен реда акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – изпълнителния директор на ДФЗ, който е органът, одобрил проекта, съгласно чл. 73 от ЗУСЕСИФ в качеството на ръководител на УО. В § 4 от ДР на ЗУСЕСИФ е предвидено, че за Програмата за развитие на селските райони, функциите на органи за управление, контрол и администриране се изпълняват от МЗХГ и от ДФЗ- РА, както това е предвидено в ЗПЗП и в актовете по неговото прилагане. Според нормата на чл. 20а ал.5 вр. ал.1 от ЗПЗП решение за финансова корекция се издава от изпълнителния директор на ДФЗ, който е и изпълнителен директор на РА.

Процесното решение отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Съдът намира, че следва да се отбележи, че с оспорвания пред административния съд административен акт (решението за налагане на финансова корекция) неправилно са смесени две различни процедури - от една страна по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) и от друга страна по Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и Наредба № 29/2008 г. По аргумент от § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ (както в първоначалната редакция, обн. в ДВ, бр. 101 от 22.12.2015 г.; така и в изм. в ДВ, бр. 2 от 03.01.2018 г.), ЗУСЕСИФ е неприложим, тъй като безвъзмездната финансова помощ по програмата по ал. 1, а това е Програмата за развитие на селските райони (ПРСР), се предоставя при условията и по реда на този закон (ЗУСЕСИФ), доколкото обаче друго не е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане. В случая такова е предвидено в относимата Наредба № 29/2008 г., която е а издадена на основание § 35, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП /според § 2 от ПЗР на Наредба № 29/, а не на основание ЗУСЕСИФ. В Наредба № 29/2009 г. има предвиден специален ред за контрол и изпълнение на дейностите по проекта, с който са уредени и условията, при които ДФЗ може да иска връщане на вече изплатени суми - чл. 46 от Наредба № 29. Следователно в процедура по проверка

на сключения договор и в изпълнение на мярка 312, за която е приложима Наредба № 29, следва да се приложи реда именно по тази наредба.

В случая процесното решение на изпълнителния директор на ДФЗ е издадено и на основание разпоредбите на относимата Наредба № 29 от 11.08.2008 г. Затова неправилното смесване от административния орган на процедурата по ЗУСЕСИФ следва да се приеме, че не е съществено нарушение на съдопроизводствените правила тъй като то не се отразява върху разпореденото с процесното решение.

По отношение аргументите на жалбоподателя, свързани с нищожност на оспореното решение на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, съдът счита, че то е неоснователно. Видно от съдържанието на постановеното решение по адм. дело № 9439/2017 г. по описа на АССГ, III отделение, 11 състав, по което е оспорено Решение № №23/312/00973/3/01/04/01 от 17.03.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ за налагане на [фирма] на финансова корекция в размер на 194 579,70 лв., предметът на спора, както и страните по него са идентични с тези по акта, оспорен в настоящото съдебно производство, но не е налице разглеждане на спора по същество в предходното съдебно производство, поради което повторно проведеното административно производство между същите страни, приключило с издаване на оспорения акт не е недопустимо, а акта не е нищожен. Съгласно константната практика на ВАС, за да бъде прогласен за нищожен повторно издаден акт на същото правно основание, между същите страни, за същия спор, следва да има влязло в сила съдебно решение, формиращо сила на присъдено нещо, касаещо спорните въпроси между същите страни по същите установени с административния акт права и задължения. Със съдебното решение по адм. дело № 9439/2017 г. по описа на АССГ, с което е отменен първият издаден акт, спорът между страните не е разгледан по същество, а актът е отменен на формално основание. Следователно за административния орган не съществува законова пречка за издаване на нов акт, с който да бъдат отстранени посочените с влязлото в сила съдебно решение пороци на административния акт.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, противно на твърденията на жалбоподателя. Производството по налагане на финансова корекция е образувано след извършена проверка за изпълнение условията по договора за отпускане на финансова помощ, както и на документите, свързани с подпомаганата дейност от компетентните длъжностни лица при РА на ДФЗ, съгласно чл. 45, ал. 2 от Наредба № 29/2008 г. В хода на проверката е осигурено правото на жалбоподателя по чл. 34 от АПК на участие в административното производство. Проверяващият екип е изпълнил задълженията си по чл. 35 и 36 от АПК за изясняване на всички факти и обстоятелства и служебно събиране на относимите към тях доказателства. След приключване на проверката жалбоподателят е уведомен за откритото производство по налагане на финансова корекция, като са посочени фактическите и правните основания за това. В съответствие с нормата на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ му е дадена възможност в 14-дневен срок да изложи възраженията си и да представи доказателства. Същият се е възползвал от това си право. При издаването на процесното решение са били извършени допълнителни административни проверки за 2016, 2017 и 2018 г., при което констатациите на органа за неизпълнение на целите и заложените в бизнес плана параметри са били отново потвърдени.

По законосъобразността на оспорения акт съдът намира следното:

Няма спор по делото, че предмет на процесния договор е предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ за изграждане и обзавеждане на обект за селски туризъм, поради което именно Наредба № 29 от 11.08.2008г. (по-нататък Наредбата) е приложимият нормативен акт при проверката за неговото изпълнение.

Оспореното решение е издадено на основание чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г ., съгласно които, в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, Разплащателната агенция може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, като определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени от ползвателя на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението.

Съгласно чл.16, ал.2 от Наредбата един от задължителните реквизити към заявлението за подпомагане е изготвен от кандидата бизнес план, който трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост, водещи до реализиране на целите по чл.2 от Наредбата. В § 1, т. 6 и т. 26 на ДР на Наредбата са описани значенията на понятията "икономическа жизнеспособност" и "устойчива заетост", а именно: генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието и запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в него за периода на бизнес плана. Съгласно § 1, т. 19 от ДР на Наредба № 29/2008 г. "проект" е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени и допустими за финансиране по ПРСР, като кандидатите за финансово подпомагане подават в областната дирекция на фонда заявление за подпомагане по образец приложение № 5 и прилагат документите, указани в същото приложение /чл. 26, ал. 1 от Наредбата/.

Следователно при преценката за изпълнението на задълженията на ползвателя следва да се съобразяват не само клаузите на договора, но и изготвения от него бизнес план, въз основа на който е одобрен и проектът за финансиране.

В конкретния случай е извършена проверка на място за изпълнение на одобрения бизнес план. От представените документи е установено, че за период от 2 години и 8 месеца, от които две пълни финансови години – 2014 г. и 2015 г., е налице неизпълнение на приходната част от бизнес плана, касаеща броя на реализираните нощувки. За 2014 г. са реализирани 2,40 %, а за 2015 г. – 1,59 %. Средната стойност на изпълнението за двете посочени години е под 2 %.

При проверката е констатирано, че задължението за разкриване на 1 работно място за управленски и 1,5 работни места за производствен персонал също не е изпълнено за посочените години, тъй като за 2014 г. не е разкрито нито едно работно място, а за 2015 е създадено едно работно място. Направен е извод, че са изпълнение по-малко от 50% от заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчивата заетост.

От контролните органи е установено и че са одобрени и платени 3 бр. гардероби от част „Обзавеждане на хотел“, позиция „Гардероби“, а са закупени само 2 бр.

Съдът приема, че преценката на контролните органи по отношение на изпълнението за заложените в бизнес плана параметри е правилна. От заключението на изслушаното и прието по делото без оспорване от страните заключение на СТЕ същите се потвърждават изцяло. Според вещото лице, заложените в бизнес плана

приходи от нощувки не отговарят на реализираните. Не е налице цялостно изпълнение , а същото в количествено изражение е 9.6 % изпълнено, а в приходна отношение – 4% изпълнено.

От доказателствата по делото се установява по безспорен начин, че е налице неизпълнение на заложените в бизнес плана финансови параметри за брой нощувки, брой разкрити работни места, както и от част „Обзавеждане на хотел“ което води до нарушение на т.4.12 и т.4.17 от договора, съгласно които ползвателят на помощта е длъжен да извърши одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и таблицата за одобрените инвестиционни разходи, като спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключването на договора.

Бизнес планът е неразделна част от проекта за финансиране и неизпълнението на заложения в него финансов резултат съставлява неизпълнение на самия проект. Със сключването на договора ползвателят на помощта се е задължил не само да изгради туристическия обект, но и да спазва производствената и търговската програма за периода на бизнес плана за постигане на целите, които се преследват с одобрения проект. Целите по мярка 312 за отпускане на финансова помощ са посочени в чл.2 от Наредбата и те са свързани с насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони, насърчаване на предприемачеството и развитието на интегриран туризъм в селските райони. Само построяването на къщата за гости не може да оправдае отпускането на финансово подпомагане от

ПРСР, поради което преценката за изпълнението на одобрената инвестиция не се изчерпва с констатациите за фактическото завършване на нейните активи съобразно бизнес плана. Съответствието на извършените инвестиции с проекта се проверява преди плащането на финансовата помощ, но след това за срок от пет години от сключването на договора ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект, като използва придобитите въз основа на него активи за изпълнение на дейностите, предвидени в бизнес плана. В този период именно бенефициерът дължи точно изпълнение на сключения договор, като реализира планираните услуги и приходи от тези услуги.

С непостигането на предвидените в бизнес плана финансови показатели се нанася вреда на бюджета на Общността, тъй като ползвателят не работи за постигане на целите на мярка 312 и на програмата, към която тя принадлежи. Мярка 312 е разработена и одобрена въз основа на текстовете на чл. 52 (а) (ii) (iii) и чл. 54-55 на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /отм., действащ до 31.12.2013 г./, според които предвидените по Ос 3 помощи имат за задача да подкрепят създаването и развитието на микропредприятия с цел насърчаване на предприемачеството и създаване на благоприятна икономическа среда, както и насърчаване на дейностите, свързани с туризма. С получената финансова подкрепа [фирма] е изградил обект за селски туризъм, за който е създадено микропредприятието, но при липса на

развиваща се дейност от извършената инвестиция не може да бъде постигната нормативно заложената цел за подобряване качеството на живот, разнообразяване на селската икономика и стимулиране на развитието на туризма. Оттук следва и извода, че осъществената с европейски средства инвестиция не демонстрира икономически растеж в селския район, не генерира приходи, т. е. одобреният проект не се изпълнява и спазва във вида и обема, в който той е одобрен.

При тези данни настоящият състав на съда счита, че административният орган правилно е приел, че е осъществен фактическият състав на чл.46, ал.1 и ал.2 от Наредбата, тъй като е налице неизпълнение на договорни задължения на ползвателя след изплащане на финансовата помощ. Правилно административният орган се е позовал в решението си и на т.8.1. от договора, които предоставят възможност на Фонда да поиска връщане на цялата или част от помощта, ако ползвателят на помощта не е изпълнил някои свои нормативни или договорни задължения. В случая е безспорно установено, че търговецът не е изпълнил заложените в бизнес плана финансови показатели, разкрити бр. работни места и обзавеждане, които представляват индикатори за изпълнението на проекта, поради което непостигането им води до отмяна на финансовата помощ.

Посоченото налага категоричния извод, че финансираният проект не е изпълнен в приходната му част. Използването на предоставената безвъзмездна помощ съгласно заложеното в одобрения проект предназначение представлява разходната му част. Именно тя се подпомага от Европейските структурни и

инвестиционни фондове. За да е финансирането икономически оправдано, е необходимо извършената дейност, с придобитите чрез него активи, да осъществява целите, които то си поставя. Този извод произтича от разпоредбата на чл. 2 от Наредба № 29/11.08.2008 г., която предвижда, че се подпомагат проекти, които допринасят за постигане на целите на мярка 312 „Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г.“ В т. 1, т. 2 и т. 3 от цитираната норма е доразвита тематичната цел по чл. 9 /3/ от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г., като е предвидено, че целите на мярката са: насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони; насърчаване на предприемачеството в селските райони и насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони. Преценката за постигане на целите на мярката се извършва въз основа на всички части на представения проект в тяхната съвкупност. В този смисъл е и чл. 16, ал. 2 от Наредба № 29/11.08.2008 г., според който бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години. „Икономическа жизнеспособност“ съгласно § 1, т. 6 от ДР на Наредба № 29/11.08.2008 г. е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана.

Нереализирането на заложения приход представлява неизпълнение на бизнес плана. Неизпълнението е налице, тъй като предоставената безвъзмездна помощ е изразходвана, без да е постигната целта на финансирането. Отсъствието на приходи от дейността,

гарантиращи устойчивост на предприятието на бенефициера, налага извода за невъзможност да бъде постигната целта на мярката, която в конкретния случай, видно от представения проект е развитие на туризъм. Затова е и налице вреда за ЕСИФ.

С оглед на изложеното съдът приема, че административният орган правилно е установил основанието за налагане на финансова корекция – налице е нередност по смисъла на §1, т.13 от ДР на Наредбата, която се изразява в невъзможност да бъдат постигнати целите на проекта и одобрения бизнес план и налага връщане на платените суми, защото компрометира икономическата жизнеспособност на проекта и ощетява бюджета на ЕС.

Съгласно чл. 143, т. 2 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 финансовите корекции се изразяват в отмяната на всички или на част от публичния принос за дадена операция или оперативна програма. Държавите-членки вземат предвид характера и сериозността на нередностите и финансовата загуба за фондовете или за ЕФМДР и прилагат пропорционална корекция. Критериите са детайлизирани в чл. 46, ал. 2 от Наредба № 29/11.08.2008 г. При определяне размера на финансовата корекция се взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението, като степента на неизпълнение по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло, а продължителността - от времето, през което траят последиците или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

В конкретния случай при определяне размера на финансовата корекция административният орган се е

съобразил с визираните критерии. Правилно е приел, че реализираните приходи от финансираната дейност за две поредни финансови години, водят до извода за неосъществяване на дейността, в обема, който е обосновал безвъзмездното и финансиране. Отклонението от заложеното в бизнес плана е съществено и продължителността му е повече от 2 години. От това следва, че с предоставената помощ не могат да бъдат постигнати целите на мярката 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“. Затова законосъобразно е наложена финансова корекция в пълния размер на предоставената финансова помощ, което съответства със законното изискване за съобразяването и с финансовите последици на нарушението върху изразходваните средства.

Представените в хода на съдебното производство фактури от 13.12.2019г. 10.01.2020г. , 23.01.2020г.18.02.2020г. не променят направените по – горе изводи.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съобразно представения по делото списък на разноските – 100 лв юрисконсултско възнаграждение и 1 000 лв. депозит за допуснатата СТЕ, или общо 1 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма] срещу Решение № 23/312/00973/3/01/04/02 от 26.06.2019 г., издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, с което е наложена финансова корекция в размер на 194 579,70 лв.

**ОСЪЖДА** [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ДФЗ сумата от 1 100 лв. /хиляда/, представляваща разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ:**